

عنوان مقاله:

نقش روانشناسی محیط و هنر درمانگر در طراحی فضا برای کودکان معلول ذهنی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی عمران ، معماری و طراحی شهری (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

الهه ظهیری - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروزکوه، فیروزکوه، ایران

منصوره رضاسلطان - استادیار گروه معماری، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروزکوه، فیروزکوه، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه ورزش و تفریح بعنوان عوامل تاثیرگذار اجتماعی شدن افراد معلول محسوب می شود و افزایش سلامت و شادابی جامعه از سوی تمامی کشورها پذیرفته شده و دولتمردان دنیا سعی دارند جدای از توجه به ابعاد شادی بخش، اقتصادی، فرهنگی و سیاسی آن از حضور مردم علی الخصوص معلولین در ورزش جهت افزایش سلامت روحی روانی جامعه بهره ببرند. اکثر مردم بر این موضوع واقفند که ورزش، تفریح و سرگرمی بخش مهمی از زندگی است. ورزش و تفریح منظم حافظ سلامت جسمانی و ذهنی بوده و می تواند خطر پیدایش بیماری های مزمن را کاهش دهد، امید به بقا را افزایش دهد و کیفیت زندگی را در طول سال های آینده بهبود بخشد. ورزش و تفریح در معلولین هم امر واجب موجد است؛ بسته به میزان نوع معلولیت و شدت آن، معلول با یک برنامه خاص فعالیت مستمر روزانه هم از معلولیت بیشتر پیشگیری می کند و هم در برقراری روابط اجتماعی موفق تر خواهد شد. نیاز به ورزش، نشاط، تفریح و تاثیر سلامتی آن در افراد معلول بسیار بیشتر از افراد سالم احساس می شود. ورزش، تفریح و با هم بودن، معلول را به سطح جامعه می کشاند و آنان را مستقل می سازد، امروزه افراد معلول در سطح وسیعی در فعالیت های اجتماعی و مسابقات شرکت دارند و هویت خود را به جامعه شناسانده اند. از این رو مقاله حاضر به بررسی نقش روانشناسی محیط و هنر درمانگر در طراحی مراکز تفریحی کودکان معلول ذهنی خواهد پرداخت.

کلمات کلیدی:

کودکان معلول ذهنی، مراکز تفریحی، روانشناسی محیط، هنر درمانگر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/805975>

